

**Modře označené štítky znamenají,  
že není zaplacené předplatné!  
Předplatné na jeden rok je  
38,10+ 1,90 (GST) = 40 kan. dolarů  
Cena 1.62 + 0.08 (GST) = 1.70 dolaru.**

Agreement # 40005374/ Registration # 09089

Datum, dokdy jsou noviny  
předplaceny, je v pravém  
horním rohu štítku!  
ISSN 1186-9283 (Print)  
ISSN 1923-1784 (Online)

**J** Time  
Committed  
Á délai  
convenu

**Telefon:** 416/530-4222  
647/728-0654  
**Praha:** 222-261-811  
**E-mail:** abe@zpravy.ca  
abe@satellite1-416.com

ČESKOSLOVENSKÝ ČTRNÁCTIDENÍK - CZECHOSLOVAK BI-WEEKLY

**No. 14.**

**(463.)**

**Vol. 20.**

**satellite**  **1-416**

**Thursday,**

**August 5,**

**2010**

Published by ABE, P. O. Box 176, Station „E“, Toronto, Ontario, Canada M6H 4E2

[www.satellite1-416.com](http://www.satellite1-416.com) nebo [www.zpravy.org](http://www.zpravy.org) nebo [www.zpravy.ca](http://www.zpravy.ca)

## Putování po Slovači

Za devatero horami a devatero řekami leží planina zvaná Muráňská. Pojem Muráň zavání v Česku vůní exotiky, a to přesto, že tu nehovoříme o druhém konci světa, ale o geografickém celku na území kdysi společného státu, sousedního Slovenska. Také pod pojmem planina si nelze představit nekonečnou prérii či něco jako uherskou pustu. Jedná se v podstatě o vápencový horský hřeben proděravělý krasovými jevy jako jsou závrtý, propasti a kolmé útesy. K exotickému nádechu však spíše přispívá odlehlost tohoto kraje, pobytové stopy největší evropské šelmy - medvěda hnědého, případně vlčí zavrtí, ale i to, že tu můžete putovat třeba několik dní bez kontaktu s civilizací v podobě osady nebo vesnice.

K hojněji navštěvovaným místům zde patří známý Muráňský hrad, nejvýše položené opevněné středověké sídlo tohoto druhu na Slovensku, nyní rozsáhlá ruina vypínající se vysoko na skalnatém ostrohu nad říčkou a obcí nesoucí jméno, jak jinak než, Muráň. Vesnice působí dojemem chronicky ospalého zapadákovy. Ale ty tam jsou časy, kdy bylo značně nejisté, že v prodejně nakoupíte to základní, pečivo a chleba, a pivo v zaplivaném výčepu se známému nápoji podobalo vzdáleně snad jen barevným odstínem. Dnes jen na návis funguje několik hospod, náročnější může zavítat do penzionu, nakoupit potraviny není problém.

Široké údolí říčky nás zavede až do okresního města Revúce, ba ještě dál do gemerského kraje. Lemují je příkré stráně s hřebeny, z nichž každý je planinou. Tím je řečeno, že vrchol toho kterého hřebene je jakoby oříznutý. Nenajdeme tu potoky ani prameny. Tato místa jsou na povrchovou



SESTERSKÁ RESTAURACE SE NACHÁZÍ 2 KM OD UHERSKÝCH HRANIC V OBCI  
DLHÁ VES

FOTO: MIROSLAV PETR

vodu chudá. Poznáte to s jistotou až když se nahoru vyškrábet. Zezdola, z údolí, vypadají i taková Plešivecká či Silická planina pouze jako výrazné kopcovité útvary. Jejich nadmožská výška, ale již zdaleka nemůže konkurovat zmíněné Muráni dosahující běžně přes 1100 m n. m. Však již se také nacházíme v jihovýchodní části Slovenského rudohoří, nejrozsáhlejšího to horského celku táhnoucího se ve směru západ-východ v délce bratru sto padesáti kilometrů. Tato jeho část tvoří takzvaný Slovenský kras.

Území, kde mají podzemních bludišť a jeskyní na rozdávání. Ale známá a prozkoumaná je z nich pouze část. A z té je opět jen menší část přístupná veřejnosti. Mezi nejznámější jeskyně patří Ochtinská aragonitová. Je zdobená bělostně zářivými, jakoby právě rozpuklými „květy“ a dalšími, z jehlic, brček a výhonků utkanými ornamenty. Vše pochopitelně z aragonitu, modifikovaného uhličitanu vápenatého. Opomenout rozhodně nelze slavnou Domicu, barvami nešetřící jeskyni s tajemnou

říčkou protékající do sousedního maďarského podzemí.

Pro romantičtější založené turisty se nabízí jeskyně Krásnohorská, kterou návštěvník prozkoumá ověšen nefalšovanou speleologickou výstrojí.

K poznání, že se blížíte k hranici s Maďarskou republikou nemusíte nahlížet ani do mapy. Stačí sledovat stále častější dvojjazyčné nápisy a konverzaci kolemjdoucích. Až na výjimky se však člověk spolehlivě domluví slovensky. Přibývá také romské populace. A tak charakter a úroveň jednotlivých obcí jsou velmi rozdílné. V zorientování nepomůže ani slavná historie té které z nich. Tak kupříkladu početná vesnice se třemi kláštery, dvěma kostely a zříceninou hradu nemá, prosím pěkně, krčmu s televizí. A co si pak má našinec narychlo počnout, nechce-li přijít o finále mistrovství světa ve fotbale? Nakonec je vděčný za maďarsky komentovaný přenos v hospůdce daleko menší vesničky sousední s pouhou jednou kostelní věžičkou. Atmosféra je však pohodová, až na to, že všichni fandí, z jakýchsi neznámých důvodů, těm druhým, tedy Španělům. Ale to už by chtěl člověk asi opravdu moc.

Celkově návštěvníka tohoto kraje příjemně překvapí vstřícnost a ochota, se kterou se Čech na Slovensku setkává. Příjemné je i zjištění, že při tom na rodné řeci domorodce nezáleží. Ale stejně, přiznám se, slyšet zpěvnou slovenštinu je přeci jen něco jako zaposlouchat se do dávné melodie, kterou nosíte stále v sobě. Melodie, která vám přirostla k srdci. A občas se neubráníte tomu si ji i zanotovat.

-miroslav petr- ©  
červenec 2010

\*\*\*

## To neměli panu ministři dělat...

Prostý lid se dověděl, že si žije nad poměry a že si musí utáhnout opasek. Tak dlouho se to vtloukalo lidu do hlavy až tomu lid uvěřil a zvolil si vládu *rozpočtové zodpovědnosti*. Ta potvrdila, že si lid už nebude moci dovolovat tolik skotačení jako doposud, ale že se ušetří až někdy v roce 2016. To už možná bude u moci nová vláda. Takže opět holub na střeše...

Podobné klíny se střídavými úspěchy vtloúkají do hlavy svým ovečkám politici z různých zemí, z různých politických stran a na rozličné úrovni. Jedním takovým pazourkem, který opracovával naše mozkové závity byla propagace HST neboli Harmonized Sales Tax. Tato harmonizovaná daň přesně splnila svůj účel. Tentokrát politici skutečně nezklamali. Je to něco jako stroj na kopání do zadní části těla, jak se vyprávělo ještě v šedesátých letech. Toto zařízení totiž dělalo všechno: bylo velice nákladné, mělo relativně nízkou spotřebu, malé rozměry - jenom nekopalo tam, kam mělo.

*Harmonizovaná obchodní daň* by se tedy měla spíše jmenovat *Neharmonizovaná*. Tak jako kdosi prohlásil, že čínská *Kulturní revoluce* by se měla jmenovat *Nekulturní*.

Když totiž GST začala být konečně únosná a místo

nepřehledných sedmi procent se stala pětiprocentní, tak nám mocní v Ontariu zavedou pro změnu další prvočíslo - šťastnou třináctku. Prý aby se nám lépe počítalo.

Aby se lid moc nebouřil, tak se to udělalo na kanadský státní svátek. Nikdo tedy nevěděl, jak to funguje, obchody byly zavřené a kasy se předělávaly. Zmaten jsem byl i já a tak jsem zavolal na číslo, kde dávají informace o této reformě a dověděl se, že to není zdaleka tak jednoduché. Z předplatného se bude nadále platit pětiprocentní daň, ale inzerenti budou platit 13 procent. Jelikož ke změně došlo v polovině roku, tak vlastně se účetnictví musí rozdělit na čtyři části. To, co se platilo jako GST za inzerce a předplatné v první polovině roku 2010 a co se platilo jako HST v druhé polovině: pět procent za předplatné a 13 procent za inzerce. Z telefonátu jsem rychle usoudil, jak se nám opět život zjednodušil. Což mi potvrdil večer v restauraci, kdy na účtu místo GST a PST bylo třikrát HST. A proto naši vládě díky!

O pár dnů později přišla federální vláda s další perlou. Nejprve federální ministr spravedlnosti Rob Nicholson vyjasnil plán, za který by se ani Jára Cimrman nemusel stydět. V Kanadě je prý málo kriminálů a proto je potřeba

proti zločinnosti bojovat rozhodněji prostředky. Na dotaz CBC, jestli nestačí to, že kriminalita klesla za posledních deset let o 17 procent, odpověděl šalamounsky, že je stále vysoká.

O pár dnů později zářil podobným způsobem státní pokladník Stockwell Day. Připravil si pohádku, jak vláda bude šetřit. Tu však na tiskové konferenci nestačil dokončit. Novinářští čmuchálkové, nezbedové a diletanti se ho hned zeptali, jestli do svého šetření započítal ty dvě miliardy dolarů za reformu vězeňského systému. Stockwell Day se chvíli kroutil a pak začal vysvětlovat, jak je tato reforma nutná. Na dotaz, proč investovat neuvěřitelné peníze do něčeho, co funguje, přišel s ještě lepší teorií než Nicholson. Podle něj prý ta viditelná kriminalita klesá, ale neviditelná stoupá. Od neviditelné kriminality je už jen kousek k něčemu, čemu se říká viditelná paranoia.

To přece jen neměli tomu hodnému člověku dělat, vždyť 16. srpna 2010 oslaví šedesátku a takhle mohou jeho skvělé humanistické plány pokazit.

Aleš Březina

\*\*\*